Dosarul nr.2-21772/23
2-23152794-12-2-27102023

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

27 noiembrie 2024 municipiul Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța de judecată compusă din
Președinte de ședință, judecător Alexei Maria
Grefier Morozov Sabrina

cu participarea reprezentantului reclamanților – avocatul Stăvilă Mihai, reprezentantei pârâtului – avocatul Palamari Aliona, în lipsa reclamanților Rotaru Vasile și Rotaru Ludmila – au fost reprezentați de către avocatul ales, pârâtului Papuc Andrei – fiind citat în mod legal,-

examinând în şedinţă publică, în sediul instanței, în procedură contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Rotaru Vasile și Rotaru Ludmila împotriva lui Papuc Andrei cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat în urma contravenţiei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a constatat:

Argumentele și solicitările reclamantului.

La 26 octombrie 2023, în numele reclamanților Vasile Rotaru și Ludmila Rotaru, pe baza mandatelor seria/nr. MA *****și MA *****, eliberate la *****, avocatul Mihai Stăvilă a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Andrei Papuc, solicitând următoarele:

1.Încasarea din contul pârâtului Papuc Andrei a sumei de 10 500 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin contravenție, în favoarea reclamantului Vasile Rotaru;

2.Încasarea din contul pârâtului Papuc Andrei a sumei de 3 500 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în favoarea reclamantului Vasile Rotaru;

3.Încasarea din contul pârâtului Papuc Andrei a sumei de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție, în favoarea reclamantei Ludmila Rotaru;

4.Încasarea din contul pârâtului Papuc Andrei a sumei de 3 500 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, în favoarea reclamantei Ludmila Rotaru.

În motivarea acțiunii, reclamanții au invocat că prin procesul-verbal de contravenție nr. *****din *****, s-a constatat vinovăția pârâtului Andrei Papuc pentru contravențiile prevăzute de art. 104 și art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, comise în seara zilei de *****.

Reclamanții consideră că acțiunile pârâtului, în special perturbarea ordinii publice și agresarea reclamantei Ludmila Rotaru cu cuvinte necenzurate, au lezat onoarea și demnitatea acesteia, cauzându-i un prejudiciu moral estimat la 5 000 lei, conform art. 2036 și 2037 din Codul Civil. Prejudiciul moral se justifică și prin faptul că pârâtul a acostat-o pe reclamantă într-un loc public, în curtea blocului unde aceasta locuiește, în prezența vecinilor, ceea ce i-a cauzat

un disconfort emoțional semnificativ. De asemenea, reclamanta a fost nevoită să acorde timp pentru audierile la poliție și pentru implicarea în acest proces.

Referitor la reclamantul Vasile Rotaru, se menționează că i-a fost cauzat un prejudiciu material prin deteriorarea automobilului său, un Skoda Superb (n/î *****), a cărui valoare a fost estimată la 10 100,40 lei, conform raportului de evaluare a pagubelor nr. ***** din *****, la care se adaugă suma de 500 lei pentru întocmirea raportului.

În respectarea procedurii prealabile, reclamanții au notificat pârâtul la 19 septembrie 2023. Potrivit avizelor de recepție, pârâtul Andrei Papuc a primit notificarea lui Ludmila Rotaru la 25 septembrie 2023, dar nu a reacționat. În schimb, pârâtul a răspuns notificării lui Vasile Rotaru, contestând validitatea raportului de evaluare a pagubei, pe motiv că nu a fost informat despre evaluare. Reclamanții susțin că aceste afirmații sunt false și au scopul de a induce în eroare instanța. Pârâtul a fost informat telefonic în prealabil despre data și locul evaluării, iar ca dovezi, se anexează conversațiile din 11 și 12 aprilie 2023, precum și confirmarea informării ulterioare despre rezultatul evaluării, pe care reclamanta Ludmila Rotaru le va explica în instanță. În sprijinul acestor afirmații, sunt invocați și martorii: Rotaru Sergiu (domiciliat în mun. Chișinău, *****) și expertul Ciobanu Adrian (Chișinău, str. *****).

În plus, reclamanții solicită, în temeiul art. 63 alin. (2) și (4) din Legea 1260/2002 și art. 93 alin. (1) din Codul de procedură civilă, compensarea integrală a cheltuielilor pentru asistență juridică în valoare de 7 000 lei, conform bonurilor de plată.

Reclamanții își bazează pretențiile pe dispozițiile articolelor 5, 85 alin. (1) lit. a), 90, 94, 118, 119, 166 și 167 din Codul de procedură civilă. De asemenea, aceștia invocă prevederile articolului 45 și articolului 387 din Codul contravențional.

La 18 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice a Direcției evidență și documentare procesuală a instanței, avocatul Aliona Palamari, în calitate de reprezentant al pârâtului Andrei Papuc, a depus referința la cererea de chemare în judecată, solicitând respingerea acțiunii formulate de Rotaru Vasile și Rotaru Ludmila și, totodată, încasarea cheltuielilor de judecată de la aceștia, în mod solidar (f.d. 30-33).

În motivarea referinței, partea pârâtă precizează că avocatul Mihai Stăvilă, în interesul reclamanților, a depus cererea de chemare în judecată, prin care pârâtul a fost acuzat de răspundere contravențională conform art. 104 din Codul Civil (Distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine) și art. 354 alin. 1 din Codul Contravențional (Huliganismul nu prea grav). Potrivit cererii, pârâtul ar fi comis fapte huliganice, perturbând ordinea publică și agresând-o verbal pe reclamanta Ludmila Rotaru la data de *****, ora 22:55, ceea ce i-ar fi lezat demnitatea și onoarea. Reclamantul susține că pârâtul ar fi acostat-o într-un loc public, în fața blocului locativ, în fața vecinilor, provocându-i astfel un puternic disconfort emoțional.

Referitor la această solicitare, partea pârâtă consideră că aceasta trebuie respinsă, întrucât prejudiciul moral reprezintă o vătămare a unui interes personal nepatrimonial. Pentru ca răspunderea civilă delictuală să fie angajată, trebuie îndeplinite cumulativ mai multe condiții, și anume: 1) existența unui prejudiciu; 2) existența unei fapte ilicite; 3) existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; 4) existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciul

(intenție, neglijență sau imprudență). În cazul de față, materialele cauzei nu conțin dovezi pertinente care să confirme că pârâtul a înjurat-o pe reclamanta Ludmila Rotaru. Mai mult, faptul că pârâtul nu a fost sancționat contravențional pentru „înjurie” conform art. 69 din Codul Contravențional sugerează că faptele invocate de reclamant nu sunt adevărate. De asemenea, în cererea de chemare în judecată nu au fost anexate documente care să demonstreze cum aceste evenimente au afectat psihicul și starea emoțională a reclamantei, iar din acest motiv, solicitarea privind prejudiciul moral trebuie respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește prejudiciul material, partea pârâtă menționează că, deși reclamantul susține că pârâtul Andrei Papuc a cauzat deteriorarea automobilului său de model Skoda Superb (n/î *****), iar raportul de evaluare a pagubelor nr. ***** din ***** estimează prejudiciul la suma de 10 100 lei și 40 de bani, iar pârâtul a fost informat telefonic despre evaluarea vehiculului, dar a refuzat să participe și să adreseze întrebări expertului. Solicitatea reclamantului de a recupera prejudiciul material trebuie respinsă.

Pârâtul consideră că reclamantul era obligat să-l înștiințeze oficial, prin citare, telegramă sau SMS, cu privire la data, ora și locul unde urma să aibă loc examinarea mijlocului de transport, pentru ca acesta să poată participa la evaluare și să își exercite drepturile legale. Totuși, reclamantul a evitat să-i transmită pârâtului o notificare corespunzătoare. În fotografiile anexate la dosar se observă că capota menționată în raportul de evaluare nu prezenta deteriorări. În sprijinul acestui argument, pârâtul aduce raportul din ***** al subofițerului superior al serviciului nr. 4 al BPRO al DP mun. Chișinău, care indică faptul că reclamanta Ludmila Rotaru a declarat că două persoane de gen masculin, una mai cunoscută, i-au deteriorat automobilul, provocând daune la ușa stângă față, din cauza unor conflicte anterioare legate de locul de parcare.

Potrivit părții pârâte, reclamantul a evitat să-l înștiințeze pe pârât pentru a-l împiedica să participe la examinarea vehiculului. În urma acestui fapt, expertul a raportat că și capota a fost deteriorată, deși examenul a avut loc la patru zile după incident. De asemenea, reclamantul susține că l-a înștiințat pe pârât telefonic despre data și locul examinării la *****, dar nu i-a trimis un mesaj prin aplicația Viber, deși locul examinării era chiar în curtea blocului lor. Acest comportament sugerează că reclamantul a avut intenția de a se răzbuna pe pârât și de a-l împiedica să participe la examinarea vehiculului.

Având în vedere încălcarea procedurii de informare a pârâtului și lipsa unor dovezi care să confirme că deteriorările din raportul de evaluare au fost cauzate de pârât, se concluzionează că raportul de evaluare a pagubelor nr. ***** din ***** este nul, iar solicitarea reclamantului de încasare a prejudiciului material trebuie respinsă ca neîntemeiată.

În ședință de judecată, reprezentantul reclamanților Rotaru Vasile și Rotaru Ludmila, avocatul Mihai Stăvilă, a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia pe motivele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată.

În ședința de judecată, reprezentanta pârâtului Andrei Papuc, avocata Aliona Palamari, a pledat pentru respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată:

Studiind materialele cauzei, audiind explicațiile participanților la proces, determinând circumstanțele importante prin examinarea probelor din dosar, în ansamblul și interconexiunea lor, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea nominalizată din următoarele considerente.

În corespundere cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) și alin. (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art.121 și art.122 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, stabilesc că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Având în vedere pretențiile principale privind recuperarea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție, instanța de judecată apreciază că speța dedusă judecății urmează a fi soluționată în conformitate cu prevederile Codului civil referitoare la răspunderea delictuală.

În contextul pretențiilor deduse judecății, instanța de judecată consideră necesar de a nota următoarele prevederi legale incidente raportului juridic litigios.

Conform prevederilor art. 45 alin. (1) Cod contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului

patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.

Conform prevederilor art. 19 alin. (1)-(3) și (5) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic). Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

În acord cu art. 1998 alin. (1) și (2) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Cu privire la pretenția privind încasarea prejudiciului material, reține că, potrivit prevederilor art. 2025 alin. (1) Cod civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

Din conținutul normelor legale enunțate anterior se înțelege că răspunderea delictuală se angajează în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter general (născută dintr-un raport civil absolut), care revine tuturor – obligația de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite.

La fel, instanța de judecată relevă că pentru apariția răspunderii delictuale este necesar să fie întrunite cumulativ elementele delictului civil și anume: *prejudiciul (patrimonial/moral), fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția*.

Raportând circumstanțele de fapt stabilite în baza materialelor cauzei, instanța de judecată determină cu certitudine că raportul litigios dintre părți se încadrează în materia juridică a **răspunderii civile delictuale.**

În ședința de judecată s-a stabilit că, la *****, în urma sesizării făcute de Rotaru Ludmila la numărul 112, echipajul operativ al MAI nr. ***** a ajuns la fața locului, conform raportului întocmit de subofițerul superior al serviciului nr. 4 al BPRO al DP mun. Chișinău (f.d. 34).

Totodată, la data de *****, inspectorul principal Tcaciuc Denis Ion, ofițer superior de sector al SP-3 al IP Ciocana al DP mun. Chișinău, a întocmit procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale depuse pe ***** (f.d. 16).

De asemenea, în aceeași zi a fost întocmit procesul-verbal de audiere a persoanei bănuite de comiterea contravenției. Conform acestuia, în cadrul audierii, Andrei Papuc a recunoscut faptele imputate, menționând că, pe *****, la ora 22:55, în urma unui conflict, în zona ***** din mun. Chișinău, a folosit cuvinte necenzurate și a lovit automobilul de model Skoda cu numărul de înmatriculare *****, provocându-i daune (f.d. 17-18).

În urma acestor constatări, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** și decizia de sancționare din *****, în baza art. 104 și art. 354 alin. (1) din Codul contravențional. Conform deciziei de sancționare, Andrei Papuc a fost sancționat cu o amendă de 18 unități convenționale pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 104 din Codul contravențional (distrugerea sau deteriorarea intenţionată a bunurilor străine) și cu 6 unități convenționale pentru contravenția de huliganism nu prea grav, prevăzut la art. 354 alin. (1) din Codul contravențional. Astfel, suma totală a amenzii aplicate a fost de 24 unități convenționale, adică 1 200 lei (f.d. 15).

În plus, conform procesului-verbal privind contravenția, Andrei Papuc a recunoscut faptele contravenționale imputate și nu a formulat obiecții asupra procesului-verbal, semnătura sa fiind prezentă în rubricile corespunzătoare ale procesului-verbal cu privire la contravenție.

Subsecvent, se atestă că în urma examinării autovehiculului de model Škoda Superb, cu numărul de înmatriculare *****, aparținând lui Vasile Rotaru, raportul de examinare a mijlocului de transport autor nr. ***** din ***** a relevat deteriorări la capotă și la ușa stângă din față. Conform raportului de evaluare a pagubei nr. ***** din aceeași dată, valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului Škoda Superb cu numărul de înmatriculare ***** este estimată la suma de 10 100 lei și 40 bani (f.d. 19-21).

Ulterior, prin cererile prealabile semnate de Ludmila Rotaru și Vasile Rotaru, pârâtul Andrei Papuc a fost notificat cu privire la solicitarea de compensare a prejudiciului material și moral suferit (f.d. 11-12). În răspunsul la cererea prealabilă formulată de Vasile Rotaru, avocatul Aliona Palamari, acționând în numele și interesul pârâtului Andrei Papuc, a exprimat dezacordul față de aceasta, invocând nulitatea absolută a raportului de evaluare a pagubelor nr. ***** din *****. (f.d. 14)

În acest context, instanța de judecată notează că raportul material constatat, întrunește toate elementele unui delict civil, temei pentru apariția de obligații. Astfel, obligația de reparare a prejudiciului ce-i incumbă lui Andrei Papuc este una imperativă, ori în speță instanța de judecată a constatat că pârâtul Andrei Papuc a fost sancționat contravențional pentru săvârșirea faptei ilicite materializate prin deteriorarea intenționată a bunului mobil ce-i aparține cu drept de proprietate reclamantului Vasile Rotaru și prin acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, la caz a reclamantei Ludmila Rotaru.

În particular, instanța de judecată constată că, în rezultatul acestor acțiuni, reclamantul Vasile Rotaru a suportat cheltuieli pentru repararea automobilului, conform actelor eliberate de către SRL ”Expert auto Plus”, în sumă de 10 100, 40 lei.

În legătură cu argumentul părții pârâte referitor la nulitatea raportului de evaluare a pagubelor nr. ***** din *****, instanța de judecată constată că, conform materialelor dosarului,

pârâtul a fost contactat telefonic la 11 aprilie 2023 prin aplicația Viber, discutând 2 min și 1 sec., ulterior, în ziua evaluării bunului mobil (13 aprilie 2023, zi de joi) apelurile efectuate nu au fost recepționate de acesta (f.d. 22). Totodată, partea pârâtă nu a prezentat dovezi care să ateste imposibilitatea recepționării apelurilor telefonice din partea reclamantului, nici care să susțină că notificarea ar fi trebuit făcută doar în formă scrisă, or conform art. 22 alin. (2) din Codul civil, notificarea poate fi realizată prin orice mijloace adecvate circumstanțelor, în condițiile în care legea sau actul juridic nu impun o anumită formă. Astfel, instanța apreciază că mijloacele utilizate pentru notificare nu sunt neapărat insuficiente, având în vedere circumstanțele cazului.

În urma analizei circumstanțelor de fapt, coroborate cu dispozițiile legale aplicabile, instanța concluzionează că pretenția reclamantului Vasile Rotaru este justificată și, prin urmare, urmează să fie admisă. Astfel, se va dispune încasarea din contul lui Andrei Papuc, în beneficiul lui Vasile Rotaru, a sumei de 10 100 lei și 40 bani, cu titlu de prejudiciu material.

În curs, conform art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Conform prevederilor legale menționate, prejudiciul moral poate fi compensat doar atunci când acesta este cauzat prin fapte care vizează și lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul moral apare doar ca urmare a încălcării unor valori de aceeași natură. De asemenea, norma juridică precizată stipulează că compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale este posibilă doar în cazurile expres reglementate de lege.

Conform art. 2037 alin. (1)-(2) Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Instanța de judecată subliniază faptul că stabilirea despăgubirilor morale nu trebuie privită ca o cuantificare economică a unor drepturi și valori nepatrimoniale, precum demnitatea, onoarea sau suferința psihică a persoanei care le pretinde. Aceasta presupune o evaluare complexă a modului în care vătămările se manifestă, fiind supusă aprecierii instanțelor de judecată.

Deși determinarea cuantumului sumelor pentru prejudiciul nepatrimonial implică un anumit grad de aproximare, instanța a ținut cont de criteriile stabilite de legislație, în conformitate cu art. 2037 din Codul civil, cum ar fi: caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice suferite de persoana vătămată, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, în cazul în care vinovăția constituie o condiție pentru răspunderea civilă, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție victimei. Instanța apreciază gravitatea și natura suferințelor,

având în vedere circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul și statutul social al persoanei vătămate.

De asemenea, instanța menționează că suma acordată cu titlu de daune morale nu trebuie să devină o sursă de îmbogățire pentru victimă, dar nici să fie simbolică. Aceasta trebuie să fie suficientă pentru a compensa, pe cât posibil, suferințele pe care victima le-a îndurat sau le va îndura în continuare.

Pornind de la raționamentele invocate, instanța de judecată statuează asupra faptului că constatarea vinovăției prin acte procedurale contravenționale prestabilește circumstanța vinovăției lui Andrei Papuc, în comiterea delictului civil. Pentru acest motiv, unica problemă ridicată în fața instanței urmare a examinării litigiului, se referă la stabilirea mărimii compensației pentru prejudiciul moral solicitat de către reclamanta Ludmila Rotaru.

Pentru a stabili mărimea compensației, instanța a avut în vedere natura juridică a faptelor imputate, gravitatea redusă a contravenției în raport cu reclamanta, dar și faptul că aceasta a obținut deja o anumită satisfacție prin emiterea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** și a deciziei de sancționare din *****.

Având în vedere cele menționate, precum și în contextul prevederlor art. 45 alin. (1) Cod contravențional, pârâtul Andrei Papuc a recunoscut ingerința în drepturile reclamantei Ludmila Rotaru prin comportamente jignitoare în locuri publice, manifestate prin utilizarea unui limbaj necenzurat, instanța consideră că, pentru suferințele cauzate acesteia, pârâtul urmează să repare prejudiciul moral prin acordarea unei compensații bănești în valoare de 3 000 lei, sumă destinată să atenueze suferințele psihice ale reclamantei. Restul pretenției privind compensarea prejudiciului moral, care depășește suma de 3 000 lei, va fi respinsă ca neîntemeiată, având în vedere lipsa probelor care să demonstreze o suferință psihică suplimentară sau o afectare semnificativă a calității vieții reclamantei ca urmare a comportamentului pârâtului.

Instanța subliniază că, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, s-a avut în vedere și principiul echității, care presupune ca despăgubirile să fie juste, raționale și echitabile, astfel încât suma acordată să asigure o compensare adecvată, menținând un echilibru între daunele efective și compensarea financiară oferită.

Argumentul pârâtului, conform căruia materialele cauzei nu conțin dovezi relevante pentru a confirma că acesta ar fi înjurat-o pe reclamanta Ludmila Rotaru, nu poate fi acceptat. Pârâtul susține că faptul că nu a fost sancționat contravențional pentru „înjurie” în temeiul art. 69 din Codul Contravențional sugerează că alegațiile reclamantei nu sunt adevărate. Cu toate acestea, instanța de judecată consideră că acest argument nu este întemeiat, având în vedere că pârâtul a fost deja tras la răspundere contravențională, fiind sancționat în urma procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** și a deciziei de sancționare din *****.

În plus, instanța observă că, deși în cererea de chemare în judecată nu au fost prezentate documente care să dovedească impactul psihologic și emoțional al evenimentelor asupra reclamantei, în cadrul procedurii contravenționale, pârâtul a recunoscut în mod clar faptele imputate. Atât în timpul audierii, cât și conform procesului-verbal cu privire la contravenție, Andrei Papuc a recunoscut că, în contextul conflictului, s-a adresat reclamantei cu cuvinte

necenzurate. Aceste declarații ale pârâtului confirmă gravitatea comportamentului său și susțin pretențiile reclamantei privind prejudiciul moral.

Referitor la cheltuielile de judecată instanța de judecată menționează că Codul de procedură civilă instituie reglementări esenţiale referitoare la cheltuielile de judecată astfel, prin Capitolul VII „Cheltuieli de judecată” (art. 82-99) statuiază că cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii respectiv, legislaţia naţională divizează cheltuielile de judecată în două categorii: Cheltuieli de procedură (taxa de stat) şi Cheltuieli de judecare a pricinii (onorariile, sumele cuvenite martorului, expertului, interpretului etc.).

În conformitate cu 83 alin. (1) Cod de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Din articolul 90 lit. c), i) și l) din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată; i) cheltuielile de asistenţă juridică; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Din materialele dosarului reiese că interesele reclamanților au fost reprezentate de avocatul Mihai Stăvilă, fiind suportate cheltuieli de asistență juridică în valoare de 3 500 lei pentru fiecare reclamant, sumă confirmată prin facturile fiscale anexate la cererea de chemare în judecată (f.d. 4-5).

În acest context, instanța de judecată notează că, pornind de la practica și jurisprudența dezvoltată de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare

utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Având în vedere complexitatea cauzei civile și numărul de ședințe de judecată, instanța consideră necesar să dispună încasarea din contul pârâtului Andrei Papuc a sumei de 3 500 (trei mii cinci sute) lei în beneficiul reclamantului Vasile Rotaru, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și a sumei de 3 000 (trei mii) lei în beneficiul reclamantei Ludmila Rotaru, ca cheltuieli de asistență juridică, sumă care este justificată, real angajată și rezonabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Având în vedere faptul că, la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, reclamanții Vasile Rotaru și Ludmila Rotaru au fost scutiți de la plata taxei de stat prin efectul legii ce reglementează modul de achitare a taxei de stat, instanța de judecată hotărăște să dispună încasarea de la Andrei Papuc, în beneficiul statului, a sumei de 418 (patru sute optsprezece) lei și 01 bani, cu titlu de taxă de stat.

Totodată, instanța reține că reprezentantul pârâtului Andrei Papuc, avocatul Aliona Palamari prin referința depusă a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mod solidar din contul reclamanților, însă având în vedere că acțiunea a fost admisă parțial, instanța conchide de a respinge solicitarea dată.

În conformitate cu art.art.238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Rotaru Vasile și Rotaru Ludmila împotriva lui Papuc Andrei cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat în urma contravenţiei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Papuc Andrei – născut la *****, c/p *****, dom. mun. Chișinău, ***** în beneficiul lui Rotaru Vasile – născut la *****, c/p *****, dom. *****, prejudiciul material în mărime de 10 600 (zece mii șase sute) lei 40 bani, cauzat în urma săvârşirii contravenţiei prevăzute de art. 104 alin. (1) Cod contravenţional, stabilit prin decizia agentului constatator din procesul - verbal cu privire la contravenție nr. *****din *****, precum și cheltuielile de judecată cu titlu de asistență juridică în mărime de 3 500 (trei mii cinci sute) lei.

Se încasează de la Papuc Andrei – născut la *****, c/p *****, dom. mun. Chișinău, ***** în beneficiul lui Rotaru Ludmila – născută la *****, c/p *****, mun. Chișinău, *****prejudiciul moral în mărime de 3 000 (trei mii) lei, cauzat în urma săvârşirii contravenţiei prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravenţional, stabilit prin decizia agentului constatator din procesul - verbal cu privire la contravenție nr. *****din *****, precum și cheltuielile de judecată cu titlu de asistență juridică în mărime de 3 000 (trei mii) lei.

În rest, pretenția lui Rotaru Ludmila cu privire la încasarea prejudiciului moral și cererea de compensare a cheltuielilor de judecată în partea ce depășește suma încasată, se resping, ca neîntemeiate.

Se încasează de la Papuc Andrei – născut la *****, c/p *****, dom. mun. Chișinău, *****, în beneficiul Statului cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 418 (patru sute optsprezece) lei 01 bani.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președinte de ședință,
Judecător Alexei Maria